

Περίληψη: Η παρούσα μελέτη εστιάζεται στην ιστορική ανασυγκρότηση δύο δικαστικών διαμαχών στη Βρετανία σχετικά με ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας που απασχόλησαν τη βιομηχανία της ασύρματης τηλεγραφίας και πιο συγκεκριμένα την εταιρεία Marconi την περίοδο 1897-1930. Το άρθρο θέτει τους χώρους των δικαστηρίων στο επίκεντρο της ανάλυσης και πιο συγκεκριμένα μελετά τους ρόλους και την επιτελεσματικότητα των ειδημόνων και ειδικών μαρτύρων στη λήψη των αποφάσεων. Μέσα από επιχειρήματα των νομικών συμβούλων αλλά και των μαρτύρων, ο ρόλος των ειδικών και η συγκρότηση της αξιοπιστίας τους παίζουν σημαντικό ρόλο στη συγκρότηση και εδραίωση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Το άρθρο θέτει και ευρύτερα ζητήματα σχετικά με την προσέγγιση των ειδημόνων, τη συγκρότηση της ειδημοσύνης, τη σχέση με την αυθεντία των ειδικών στο πλαίσιο των δικαστηρίων. Τα ερευνητικά ερωτήματα που απαντά το άρθρο είναι: Με ποιον τρόπο έφταναν οι δικαστές στις αποφάσεις σε ζητήματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας; Μέσα από ποιες διαδικασίες αλληλεπίδρασης οι δικαστές αποκτούσαν την εμπειρία και την ειδημοσύνη να αποφασίζουν για ζητήματα που κάθε άλλο παρά αποκλειστικά νομικά ήταν; Πώς γινόταν η διαχείριση της ειδημοσύνης και της αυθεντίας σε τεχνικά ζητήματα στο πλαίσιο των δικαστηρίων στη Βικτωριανή και Εδουαρδιανή Βρετανία; Στο άρθρο το δικαστήριο προσεγγίζεται ως «ζώνη συνδιαλλαγής» όπου «αλληλοδραστική ειδημοσύνη» (interactional expertise) αποκτάται μέσα από την επιτελεσματικότητα των ειδικών όπως οι δικηγόροι, οι μάρτυρες, οι εφευρέτες και οι δικαστές. Η μελέτη συνεισφέρει στη θεωρητική προσέγγιση και κατανόηση της συγκρότησης, απόκτησης και νομιμοποίησης της ειδημοσύνης σε νομικά ζητήματα και δικανικά πλαίσια συμβιβάζοντας κατασκευασιοκρατικές προσεγγίσεις με την προσέγγιση του Τρίτου Κύματος των Σπουδών Επιστήμης και Τεχνολογίας.